

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četr leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četr leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šol h in ga dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznamen enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanove hiši št. 3 "gledališka stolba".

Opravnštvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v "Narodnej tiskarni" v Kolmanovej hiši.

General vešatelj.

Časniki so po berlinskem kongresu grozno občudovali svetli genij in državniško velikost voditelja angleške zdanje politike, lorda Beaconsfielda, prej Disraeli imenovanega moža judovske rodovine. Sodelavec dunajskega konservativnega organa, ki rad mnogo prorokuje in vse dele sveta v kombinacije svoje bodočnosti politike jemlje, zval je ondan Beaconsfielda kar kratko "sekularnega" človeka kakor je Bismark, t. j. tako velicega, kakor jedno stoletje, jeden saeculum, samo jednega rodi. On je pripovedoval leto in dan, kako je Beaconsfield modro izpoznał, da države le s tistim pomočkom velike in še večje postajejo, s katerim so se naredile in poveličale. Zato je Beaconsfield na Angleškem črez plot vrgele golo kramarsko politiko miru, in vojuje z orožjem v Afriki, v Aziji, ter je pripravljen tudi v Ameriki, v Kanadi, in v Evropi proti Rusiji hrabri angleški meč potegniti. Zlasti pa v Aziji da vse njega namere kopljeno grob Rusiji.

Kakor so se pa stvari v resnici razvile, pride vse drugače, nego je bilo prorokovano. Beaconsfield bo tudi videl, kakor uže marsikateri državnik, da vendar le res samo v speh državnega naredi velicega. V teoriji je uže marsikdo nazidal si gradov v oblake za sebe ali za svojo domovino, ali prozaična resničnost mu jih je neusmiljeno razpihalo. Tako tudi Beaconsfieldovo glavno podjetje, osvojitev Afganistana, od koder je hotel potlej Rusijo prijeti, prav žalosten konec jemlje in Angležem le če dalje večjo preglavico dela. Gotovo si uže želé, da bi v to jabolko ne bili nikoli ugriznili. Dve leti se skoro uže okolo Afganistana trudijo, in zdaj so tako daleč prišli, da zagotavljajo, da te dežele ne bodo anektrali. To se ve da ne, — ker je še nemajmo, ker je še niso osvojili. Znano je o nemških Nitrnberžanh, da tudi nobenega grešnika ne obesijo, ako ga nemajmo v rokah.

Zato je pa angleški general Roberts, glavni velitelj v Afganistanu, tako jezen na svoje nevspehe in svojo vojaško nezmožnost, da neusmiljeno obeša Afgance, kar mu jih zorožjem v roke v last pade. Ruski listi ga za to imenujejo "general vešatelj" in oni, kakor celo tudi sami angleški liberalni časopisi zgnjusom pripovedujejo, da Roberts obeša Afgane, ki vendar svojo domovino branijo pred tujimi osvojitelji, kakor da bi bili sami uporniki. Kakor hruške visijo po drevji obešenjaci. To je kulturonositeljstvo konservativnih Angličanov, katerih oficirji se niso zastonj v zadnjem rusko-turškej vojski na strani Turkov borili. A to obešanje pak je tudi uzrok, da se premagani Afgani vedno zopet zbirajo in

zopet Angleži napadajo, tako da dozdaj so vse angleške zmage jalove.

Ruske novine smatrajo, kakor je videti, da je angličanski "general vešatelj" dozdaj le bolj — za njih, za Ruse delal in jim moralno toliko do vpliva pomagal kolikor je materialno mislil, da je za Angleži storil.

Kakor se dunajske oficijoznej "Pol. Corr." iz Londona piše, ima Beaconsfieldov eksekutor in prvoborec proti Rusiji general vešatelj Roberts novo nesrečo. "Največja težava je zdaj angleške vladi Afganistan. Po zadnjih novostih iz Kabula je vojska generala Robertsa vnovič v nevarnosti, da jej Afganci zvezo odrejejo in Angleži niso za organizacijo afganske dežele še nič storiti mogli. Dozdaj so Afganci še daleč od tega, da bi bili podvrženi."

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. februarja.

V državnem zboru je 12. febr. poslanec dr. Poklukar pri členu 7. novele k zakonu o zemljiskem davku predlagal dostavek, da sme vlada, če bode treba, reklamaciske obroke podaljšati. Pri imenskem glasovanju je bil ta Poklukarjev predlog sprejet, samo da se je ta dan pri tej priliki ministerstvo ločilo v dva dela, Stremayr in Horst sta glasovala z ustavaki, Pražak in Falkenhayn pa z desnico. — V seji 13. t. m. je bilo tretje branje o postavi urejevanja zemljiskega davka in je bila končno sprejeta s 186 glasi proti 79. Torej postava je po večjem v smislu vlade in v smislu ustavorcev, ne bode se tedaj "polajšanje" davkov nič odrivalo, kolikor ga bo iz tega reguliranja prišlo. Žalibog, da ga bode v istini za nas malo. V tretjem branji se je zdržalo mnogo poslancev od desnice (88 jih je bilo nenavzčenih) glasovanja, vodje Čehov dr. Rieger, dr. Trojan in Zeithammer, ki so prej zoper postavo bili, glasovali so zdaj za njo. Ravno tako ministra Pražak in Falkenhayn.

Ceški listi poročajo, da bode poslane Hevera interpeliral v državnem zboru predsednika ministerstva: ali vlada tako misli kakor Stremayr, ki je o češkej univerzi v budgetnem odseku tako odgovarjal, da je češki narod razžalil.

Z Dunaja se ruskemu "Golosu" piše, da Slovanom "prijažno" politiko Taaflejevo podpira tudi minister vnanjih stvari Haymerle, kateri hoče Avstrijo popolnem samostalno od Nemčije napraviti in sposobno, da more v vzhodu vspešnije delovati nego dozdaj, kar je moči, če svoje Slovane zadovolji in se tako notranje utrdi. Kajti do razpora z Germanijo pride tudi Avstrija še, kljubu vsem dozdanjam zvezam.

Avtrijske in ogerske delegacije se še nadalje drže svojega sklepa glede zidanja vojašnice v Szegedinu, za to je denes skupno glasovanje.

Vnanje države.

V bolgarsko narodno sebranje je voljenih 96 liberalcev, 21 vladnih kandidatov, 25 takih, ki doslej še niso pristopili k nobednej

stranki in 14 mohamedancev. Voljeni so bili vsi vodje iz opozicije, tako v Trnovem Karavelov, Slavejkov in Stambulov, v Šištem Zankov in Balabanov, ki sta se 1. 1876 pri evropskih vladah pritožila zoper turška zlodejstva v Bolgariji.

Iz Beograda še poroča, da namerava angleška vlada konzulat v Nišu povzdigniti v glavni konzulat.

V francoskej zbornici je bila zadnji četrtek debata o Blanc-ovem predlogu glede popolnega pomiloščenja političnih izgnancev. Vlada je zmagala. Freycinet je dejal, da bode vlada toliko časa zoper ta predlog, dokler se bodo amnestija rabila za političko agitacijo; dejal je, naj se zagovorniki pomiloščenja združijo z vlado, da se bode ljudstvo pripravilo za pomiloščenje, potem bode vlada lehko sama to predlagala. Zbornica je zavrgla potem Louis Blanc-ov predlog s 313 glasovi, zanj je glasovalo 115 radikalcev.

Iz Berlina se poroča, da je voljen za predsednika "rajhstaga" grof Arnim-Boitzenburg, kandidat Bismarkov, nacional-liberalce je propadel. Frankenstein je voljen za prvega in nacional-liberalce Holder za drugega podpredsednika.

Dopisi.

Iz Višnjegorske okolice [Izv. dop.] Višnjani nemajo župana. Sedanji je le posiljenec. On je bil izvoljen 18. nov. 1876 na 22 mesecev kot namestnik rajnega Bregarja. A kaj malo časa bi bil on županjeval, ko je bil večjelj onega časa mu odločenega v preiskavi sodnijskej. Ker je pa privržene barona Taufererja, litiskega znanega nadagitatorja, je dobil dekret dne 21. sept. 1877 št. 4.628, da ima nemudoma zasesti prestol še ne dostale čudne tri letne dobe! Gotovo mora biti mesto, kjer ta mož sedi, smolnati, zakaj uže četrteto leto sedi na tem stolu, da gospodari sosedom prav po svoje, ter se iz mesta ne umakne, če ravno so ga nekateri pogumni someščanje na to uže ustno in pismeno opominjali.

Ali res nij postave za take ljudi, ko bi jim imela biti ona to, kar nam "oče naš"? Je li postava samo za nas, ki se paragrafov njenih nijsmo učili, da nas sukajo na vse mogeče viže, če nevedoma prestopimo kaki paragraf! Skrajni čas je torej, da se volitev župana o Višnjegori razpiše, ter se Višnjani vendar uže enkrat zdramimo, da si pri prihodnjej volitvi izberó druzega moža za župana: dobrega gospodarja, pravičnega moža in poštenega. Slišimo, da gospod deželni predsednik Kalina drugod gleda, da se postava izpolnjuje, zato ga prosimo tudi mi po tem potu za objektivno pravico! Naj zadostuje to za sedaj, če bo treba še več o tej zadevi.

V zimi strašanskej, ki je bila, je krompir zmrznil v kletih tudi obokanih.

Iz Ptuja 10. februarja [Izv. dop.] (Maskevada v ptujskej čitalnici). — Preteča

nakopičenih, nadaljeval svoje študije, oziroma dopolnjeval jih. Mi to naznanjamo za to, ker čujemo, da se je gospodu S. Ogrinu boriti s pomanjkanjem in da bo celo nadaljevanje svojih študij popolnem opustiti moral, če ne dobi kaj naročil. — Ker mi Slovenci nemamo za podpiranje nadpolnih naših umetnikov posebnega fonda, kakor Hrvatje, niti umetniškega društva s tem namenom, apeliramo s tem na častito rodoljubno našo duhovščino, da za cerkve načrta pri njem podobe, ter mu tako omogoči dovršiti svoje študije ter doseči popolno umetniško izobraženje, da se bode enkrat naš narod z njim ponašati mogel. Pa tudi drugi naši rodoljubi, ki nemajo otrpnenega srca za umetnost in katerim sredstva to dopuščajo, utegnejo mladega umetnika z naročili podpirati. Pristavljamo tu le še, da je vlaško leto dovršil pri cerkvi sv. treh kraljev na Vrhniku nekoliko kako dobro izvedenih fresk in da sedaj dela na ilustracijah k Jurčičevemu romanu „deseti brat“. — Adresa njegova je: Via della Colonna Nr. 14 v Florenci.

— (Umril) je, kakor se nam od tu piše, tukajšnji osmošolec Janko Klun, brat državnega poslanca, po precej dolgem bolehanju na prsil. Bil je rajni kako priden dijak in posebno v godbi izurjen. Sošolcem bode ostali radi svojega mirnega značaja vedno v spominu.

— (Postne pridige) bodo v Ljubljani, kakor „Dan.“ poroča, v nemškem jeziku vsak petek ob štirih popoludne v stolnej cerkvi; obravnaval bodo g. stolni kaplan J. Erker razne Jezusova vprašanja. Slovenske bodo vsako nedeljo tudi ob štirih, v katerih bo g. govornik J. Dolenc pokazal sv. križ, kot nauka polno ogledalo. V frančiškanski cerkvi bodo po navadi pridige vsak vtok ob treh popoludne, v katerih bo P. Adolf razkladal podobe Jezusovega trpljenja na Kalvarskej gori, n. pr. Jezusa kot dobrega Pastirja, Marijo kot podobo stanovitne potrežljivosti, levega razbojnika kot podobo umirajočega grešnika, desnega razbojnika kot podobo spreobrenenega in pomiloščenega grešnika itd. Pri sv. Jakopu ima nedeljske postne pridige g. J. Rozman ob dvéh — o zgubljenem sinu. O ravno tej uri ima postne pridige tudi v Trnovem g. J. Kilar.

— (Ljubljanski Alojzijanci) so bili pustni večer napravili veselico s petjem, govorom, godbo in igro: „Oproščeni jetniki“. Pričujoč je bil knez in škof in veliko družih poslušalcev.

— (Cesar) je daroval 250 gld. za stavljeno nove šole v gorenej Ponikvi na slovenskem Štajerji.

— (Pri občinskej volitvi) v Vačah je bil voljen županom Jurij Grilec, svetovalcem pa Anton Mrva in Jakop Dobravec.

— (Ponarejen desetak) je neki po ljane prinesel in plačal, kar je povzil, pri krčmarji A. Gorniku v Ptui. Krčmar je prepozno zapazil sleparstvo.

— (Nesreča po žganji.) Mariborski „G.“ piše: Na svečnico so v nekaj krčmi v Solčavi po prvej sv. maši nekateri kmetje in hlapci skoraj črez mero žganje pili. Ko so se začeli domov spravljati, vzame še eden izmed kmetov celo flašo žganjice seboj. Toda pri dverih se nekoliko zamota, udari s flašo ob „žvinto“ in jo razbije. Žganje polje kmeta in tla. Sedaj pristopi hitro gostilničar da bi žganjico s poto spravil, vzame žveplenko in uže tekočino na tleh, kar je nesrečo še le pomnožilo. Kajti hipoma vname se velik ogenj, ki pogradi z žganjico oblitega kmeta. Revež

je zdajci ves v ognji. Zgorela mu je obleka in se je tako hudo opekel, da je težko zdravja upati.

— (Surovost). Pijani fantje v Župečkej vasi ptujskega okraja so iz krčme domov tavajoči, napali Franca Ljubaja brez vsakega uzroka in ga tepli, dokler nij duše spustil.

— (Nezvest grobar.) Pri sv. Juriji v Slovenskih govicah so grobnega pokopiča sodniji izročili, ker je mrtve izkopaval, jim oblačila jemal, ter nage v jame metal nazaj.

— (V zagrebškej nadškofiji) je 35 cerkvenih okrajev s 344 duhovnjami in 1 kuracijo, 325 župnikov, 1 kurat, 13 namestnikov in 122 pomočnikov; podružnic je 2899 in v njih 476 kapelic, pa 942.831 rimokatoličanov, 730 grških katoličanov; pravoslavnih 69.203, 1850 avgsburških in 1016 helveških protestantov in uže 7945 judov!

Razne vesti.

* (Cesarica) naša je zdaj na lov na Irskem in je tam za stradajoče dala 200 funtot Sterlingov, t. j. 2000 goldinarjev.

* (Vojaška sablja.) Iz Olomuca se dné 13. februar telegrafira: V tukajšnjej krčmi je včeraj nek lajtnant s sabljo po glavi manhil tukajšnjega inšpektorja univerznega poslopja zavoljo malostnega besednega prepira. Rana je smrtna.

* (Nevarno igranje z revolverjem.) V nekaj gostilni na Dunaju je predvčerjanjem v družbi kazal črkostavec Wojna svoj šestcevni revolver, in se bahal, kako hitro da se da z njim streli. Petkrat zapored je sprožil in zgodilo se res nič niti, v šestej cevi pa je bila patrona, in ko to cev sproži, zgrudi se neki drug gost, na katerega je meril, s krimkom na tla. Krogla ga je zadela v sence, prodrla mu v možjane in tam obticala. V malo trenotkih je bil mrtev.

* (Prebivalcev v Bosni in Hrvatski) je po lanskem štetji avstrijske vlade 1.142.147, torej za 90.672 glav več, kot pri zadnjem štetji. Po veri je 442.500 moščanjanov, 487.022 pravoslavnih Srbov, 208.950 katolikov in 3426 judov.

* (Koliko je stala Francoze vojska leta 1870?) Francosko vnanje ministerstvo je zdaj izračunalo, koliko je ta vojska stala Francijo. Izredni armadni troškovi ne uračunivši doličen vojni budget, so znašali 1 milijardo 315 milijonov, vojna odškodnina Nemškej, kapital in obresti, 5 milijard 315 milijonov. Nemški vojaki so snedli na Francoskem 340 mil. Odškodovanje posameznim francoskim krajem ki so največ od vojne trpeli 1 milijardo 487 milijonov; izguba davkov mej vojno ter onih iz Elsas-Lotrinskega 2 milijardi 420 milijonov; novi vojni material je stal 2 milijardi 144 milijonov, drugi troškovi 1 milijardo 314 milijonov, skupaj: 14 milijard 456 milijonov; letne obresti za vojno posojilo 631.800.000, tedaj je ta zadnja vojna Napoleonova stala Francijo okroglih 15 milijard.

Postavo.

Javno zahvalo

p. n. gospodom iz radoljške in kranjske dekanije, kateri so blagovolili poslati meni posebno zaupnico 9. dné t. m., kakor tudi vsem drugim iz raznih krajev, ki mene zagotavljajo v tako obilnem številu popolnega zaupanja pri delovanju za pravo veto reč, izreka

Ant. Foerster, m. p.

Pristavek uredništva: Adresa, na katero se tu g. Foerster sklicuje in katero priobčujemo, da se ne bude zopet v „Sl.“ trdilo, da nekaj fingiranega priušamo, glasi se tako-le:

Blagorodni gospod!

V nekem satiričnem listu beremo brezumno pisarenje, ki se dotika Vaše časti in smesi reč, ktero Vi z nami zastopate.

Podpisani mislimo, da Vam take zabavljice celo nič mar niso, ker izhajajo od člo-

veka, ki o liturgiji nobenega pojma nima in ker Vam je dobro znano, da ima reforma cerkvenega petja tudi drugod veliko nasprotnikov. Resnica namreč oči kolje in težko je obdelovati pušavo, ki je dozdaj toliko trnja rodila. Odločno izrekamo zato svojo nejevoljo nad omenjeno pisavo; Vas, blagorodni gospod, pa zagotavljamo svojega odličnega spoštovanja in dosedanjega zaupanja, ker vidimo, da delate v smislu sv. katoliške Cerkve.

Iz radoljške in kranjske dekanije mesca januarja 1880.

J. Lavtižar, kaplan v Senčurju pri Kraju. J. Tavčar, kaplan na Breznici. J. Trojar, učitelj. Jakob Aljaž, župnik. Ivan Teran, župnik. Adolf Kappus pl. Pichelstein. Ivan Berlič, beneficijat. Jožef Thuma, učitelj. Anton More, kaplan v Bledu. Stefan Gnezda, župnik na Boh. Beli. Lovro Bernik, kamnogoriški župnik. Janez Kapus, župnik v Kropi. V. Aljančič. E. Bohinec. Gregor Šlibar. Pet. Čebin. Šimon Hrovat učitelj. Jož. Kerčon, župnik v Predosljih. Jan. Sakser, kaplan v Predosljih. Franjo Gros, učitelj v Predosljih. Franjo Faciter, organist v Senčurji.

Eksekutivne dražbe

dné 18. februarja:

Jože Mavec (2) iz Golega (1038) v Ljubljani; Fran Petrič (2) iz Loga (6538) v Ljubljani; Anton Pengov (2) iz Pešate (1327) v Ljubljani; Lovro Krešnar (2) iz Lukovice (3168) v Ljubljani; Anton Steiner (1) iz Krščeta (700) v Krškem; Reza Šimovec (1) iz Bregane (60) v Kostanjevici; Lenka Vegel (1) v Kostanjevici (580); Primož Kovač (3) iz Pakla (7830) na Vrhniku; Jože Jagodic (1) iz Olševka v Kranji; Janez Gerjevič (1) iz Ribnice (240) v Kostanjevici; Miha Pirnat (1) iz Jarš (370) v Kamniku; Andrej Premrl (1) iz Šmihela (2043) v Senožečah.

Za postni čas

priporočam: svežke **istrebljene lupače, pumice, tablju, morske jezike**, à 5 ko. v zaboji (brutto) gld. 1.75, 3 zab. 45 kr. ceneje. Fr. **Natives-ostrige**, 5 ko. zab. ca. 60—70 kom. gld. 2.30, 3 zab. gld. 6.60. **Novi osoljeni arniki**, hol. 5 ko. sodec ca. 25 kom. gld. 1.75, norveške debele 5 ko. sodček ca. 50 kom. gld. 1.45. Delikatarnike 5 ko. sodček ca. 300 kom. gld. 1.45. Brab. zrele sardelle 5 ko. sodček gld. 5.30, 1 kilo sodček gld. 3.—. **Warinfrane riba** ruske sardine, 5 ko. sodček gld. 1.75, povite arnike nekocene per 5 ko. sodček gld. 2.30. Mar. hol. pol. arn. 5 ko. sodček gld. 2.20, v finem surovem maslu pečene in v pikantnej polvikli marinirane arnike iz vzhodnjega morja pr. 5 ko. sodček gld. 2.30. Piškuri 5 ko. sodček gld. 3.70, jegulja v gelee 5 ko. sodček gld. 4.—, 5 ko. sodček gld. 2.40. Crist-Anhovis 5 ko. sodček ca. 300 kom. gld. 2.70, 2½ ko. sodček ca. 150 kom. gld. 1.60; **morski rakli** (samo klešče in repi) 9 škatljic à ½ ko. netto meso skupaj gld. 4.15. 5 šk. gld. 2.60; **lososi**, 9 šk. à ½ ko. netto gld. 4.25, 5 šk. gld. 2.70; franc. **sardine na olji**, ¼ in ½ šk. sk. gld. 5.—, ¼ in ½ šk. gld. 3.—. **Okajene riba** Speckflunderi ca. 5 ko. zabo gld. 2.—; suhe slanike ca. 5 ko. zabo gld. 1.75 do gld. 2.10; lososni slaniki ca. 5 ko. zabo gld. 2.0, jegulje 4 ko. netto gld. 6.—, 2 ko. netto gld. 3.30; lososi v ¼ in ½ ribe ½ ko. gld. 1.20. **Osušene polenovke** per netto 4½ ko. gld. 2.30. **Kavijar** fini novi labski kavijar, sodček à 4 ko. netto gld. 6.—, 2 ko. netto gld. 3.30, 1 ko. netto gld. 2.—, ½ ko. netto gld. 1.40; Ako se vzmejo 3 koli raznega blaga, 35 kr. popustka. Od blaga, ki se lahko deli, lahko se več v jednem sorti naroči. Vse cene umejo se franko s pošto proti povzetju na vse kraje Avstro-Ogerske. Recepti za kuhanje, zavoj in obširni cenilniki o siru, kavi, čaji, konservah itd. zastonj. Nepristojče blago proti povzetju nazaj jemljem. L. 1879 odposiljal sem 112.000 zavojev po pošti, število, katerega nobeden mojih konkurentov tu ali drugod niti bližu nij dosegel.

A. L. Mohr,
(49) Ottensen b. Hamburg.

Ure za zvonike in gradove

izdelane po **najboljših** iznajdbah od časa ustanov, ljenja tovarne leta 1842., od **ne ulitega železa** razen mednih tečajev, priporoča s **poročtvom** po **najnižej ceni**

Ivan Pogačnik,
Podnart-Kropa na Gorenjskem.

Popravljajo se tu tudi **stare ure** v zvonikih. — Da se pa nove laglje preskrbe, dovoljujem plačevanje **na obroke**. — **Cenilnike** pošiljam na zahtevanje **zastonj**.

(27—5)

povodenj.) Uže v začetku ustanovljenja naše čitalnice napravljala je ta zelo živahne veselice tako da si je s tem zadobila dober renomé. Tudi sedaj še se to narodno društvo s svojimi živahnimi veselicami odlikuje. Nasprotniki nam morajo pripoznati, da ga nij pri nas društva, ki bi bilo tako velikansko veselico napravilo, kakor jo je naša čitalnica 21. sept. p. l. priredila. Zabava dné 8. t. m. je bila tudi lepa. Ob $\frac{1}{4}$ na devet bila je dvorana napolnjena, tako kakor še ne letos. Godba zagode in maske prikažejo se ter marširajo prav po vojaško v dvorano. Posebno 2 fanta („jokaja“) v narodnej noši sta nekako trdo svoje nežne z ostrogami oborožene nožice k tlam pritiskala. „Poljakini“ z elegantnim obnašanjem poznalo se je, ka tudi francoski umeje. „Gornje Štajerci“ bili so prav naravni. Plesali so jako dobro znani „štajerski“ ples, kateri navadno le še „stari“ plešejo in kar je občinstvu jako dopalo. „Ogerski kmet“ sè svojo pipico, rdečo kamžolo, nizkim klobukom je tudi mnogo smeha vzbujal. „Rokoko-dama“ pa je bila v elegantnej obleki le nekaj preveč sramežljiva. „Anglež“ pa se je v istini po angleško obnašal in „Škot“ je menda tudi mislil, ka je tam neki blizu morja doma. Naj komičnejšo rolo pa je igral „krojač“ in ta nij le pokazal, da ima krojaško postavo temveč pokazal se je tudi prav naravnega židovskega barantača.

Ta veselica trajala je le toliko časa, da smo vendar mi nekaj poprej iz dvorane prišli nego — solnce iz za hriba.

Spodnjemu delu našega mesta in predmetju Bregu preti velika povodenj. Drava je zamrzrena, in kadar se led odtrga, takrat bode voda iz strug iztopila. Uže se vse pripravlja; c. kr. okrajno glavarstvo razposlalo je tudi na vsa tista županstva, katerih sela ležijo blizu Drave, povelja, da se stanovanja, kakor voda iz struge iztopi, zapusté. Vprašanje je, kam bodo revežišli. Ko bi se takim ljudem tudi druga stanovanja preskrbela, bi še bilo. V tej zadevi vam hočem še več poročati. —a.

Iz Trsta 12. februar. [Izv. dop.] Potihnil je hrup karnevala, poizgubile so se šeme in nastopil je postni čas v vseh stvareh.

Volitev za IV. mestni razred jednega poslanca bode 21. t. m. Društvo „Progresso“, to je ono društvo, ki vedno v lahonski rog trob in skrivaj drži z „irredentovci“, izdalо je oklic ter proglašilo svojega kandidata necega dr. Rajiča. Nu, boste Slovenci mislili, to je pa vendar naš človek, ki ima tako lepo staro-slovensko ime. Kaj še! On piše skvarjeno „Raicich“ svoje slovansko ime in pregovor pravi: „Poturica za devet Turaka.“ Renegat. Koliko imen imamo v Trstu na slovanski ič ali nosilci so polašenci, da bi nas Slovane na rajzeljnem pekli, ko bi se to kar tako moglo.

Mi Slovenci se ta pot ne bomo udeležili nikakoršne akcije pri tej dopolnilnej volitvi v mestni zbor, ker poznamo pozicije. Vlada dejanjsko še zmirom Italijanstvo bolj podpira kot Slovenstvo, ali prav za prav poslednjega ne podpira. Zato so Lahi lehko bolje organizirani nego mi. Kadar bodo za mestni in deželnini tržaški zbor nove volitve, takrat uže spet potegnemo iz orožnice vso pripravo in združeni stopili na bojišče.

Naši lahončiti na tihem razne načrte kujojo, zidajo na razne kombinacije vnanjih držav, in upajo vojske; pa vse je le piškavo, dokler računijo brez boljših faktorjev. Vlada bi se imela res tu bolj brigati za Slovence.

„Sokolova“ maskerada v ljubljanskej čitalnici.

V Schillerjevem „Fesco“ govori zamorec Hasan karakteristične besede: „Moje noge imajo polne roke opravka“. V moj koš se te besede posebno prilegajo, in najraje bil bi na pustni vtok vskliknil: Hasan, Hasan, kako si ti pravo zadel! Ob dveh popoludne je uže vse tekalo in hitelo dostojuo pripraviti se za primerno poslovjenje od njega kraljeve visokosti princa Karnevala. In te priprave zahtevalo precej časa, precej truda in delati morajo roké, usta, želodec, noge. Ah, noge! borē noge, te še največ, nikomur se nijsa smilile, prav tako, kakor da bi jih bili vzeli vse „na puf“.

A kako sijajne so bile te priprave! Tinče naš je naznani, da bode v čitalnici „klenet“ civilil toliko časa, dokler se ne bode gospod Kurent onemogel zgrudil pod razvalinami svoje slave. To je bila posebna klobasa — extrawurst — vsem ónim, ki dajejo samo spremstvo pri pogrebu pustnega princa in si hočejo tudi svojim očem kaj privoščiti. Ti so bili prvi na prizorišči komično-žalostnega dejanja. Popustivši naš korzo, ki vsako leto zdaj uže zapored kaže goli svoj komolec, dobili so zavetja pri „generalu“, ki je ukazoval v spodnjih prostorih nebrojnej armadi svojih poslužnih duhov. In število teh čestiteljev letošnjega pritliškega predpusta je bil legijon. A še drugih čestilcev moram kot zvest, da si kasen — to zadnjo lastnost mi mora g. urednik za zdaj uže odpustiti — poročevalec omeniti. Ti so bili malo kasneji od prejšnjih, pa gotovo iz tega, ker so štedili vsebino svojih mošnjičkov: komaj da se je malo zatemnilo, uvrstili so se pred vhodom v čitalniške zgorenje prostore, prvič za to, da bi vsaj malo v čitalnico prihajajoče krasote ujeli in potlej tudi, da so v napotje bili vsem došlecem. Nu, o tem se nikdo nij pritoževal, saj so bile to samo malenkosti, ki se uže potrpé, samo da se doseže izpostavljeni si smoter.

Tretja vrsta udeležencev, to so bili „nervus“ slavja, to so bili tisti, ki so hoteli zarebsti norca. In koliko število je bilo teh, ki so imeli vsled pripetega znamenja na levej strani vstop v najsvetješje prostore naše čitalnice? Ne vem! Izkaz „Sokolovega“ odbora kaže tako nekako okolo 585, ali — — ali jih nij bilo več? Vsaj meni se je zdelo, da jih je bilo mask notri v dvorani čitalniškej devetstodevetindvetdeset! Kdo jih more prešteti? Blagajna? E, blagajna vsaj meni nij merodajna, meni kot poročevalcu, in se mi je zdelo, da nobeno udeleževanje „Sokolove“ maskerade prejšnjih let se ne more primerjati z letošnjim! V dokaz temu naj služi to, da pozneje došli gledalci nijsa dobili niti vzgoraj niti vzdolaj v čitalniških prostorih mesteca, kamor da bi se bili lehko vsedli, in tako do tretje ure na dan pepelnične srede! Ali kar se tiče mask, vsaj jaz ne morem soditi, katera bi bila najlepša! Vse so bile krasne v svojem žánru; tu je kramljala Španjolka v krasnej španjskej opravi sè svojim sosedom v črnem fraku; tam je Španjolec, Velencijarec, ongavil sè svojo prijateljico Vlahinjo; Poljakinja se je bratila z dolgim dolgočasnim sinom Albijonoma; Črnogorec je prezrl svojo rojakinjo Črnogorko — ali ne, saj te nij bilo, a bila je vsaj orientalski opravljena. Kranjice, tržaške okoličanke, Istrijanke so prijetno čarale oči; niti ciganke nij manjkalo in krasne hčeri z Bosporom in nemških devic iz srednjega veka in

iz starih pradavnih časov znanih drugih čudovitnih boginj. Najboljši vtiš pa je naredil malí Amor s perutami. A tudi Afrika je bila zastopana in reči se sme to gledé kostumov posameznih mask, kar gledé jezik sè svetim pismom: „Zmešal jim bom govor in razkropil jih od tod na vse vetrove“. Širje pravi Zulu-Kafri iz skrajnega južnega kota Afrike so pustu tudi zadnjo čast izkazivali; se ve, da so se marsikom smilili njihovi nosovi in ušesa, v katerih je bilo obešeno tako okolo pol funta žezeva. Na drugej strani zopet sta do hripanosti pela dva invalida in opevala grozovitno „Eduard in Kú-ú-nigunda!“ Ali kdo more popisati kalejdoskop? Izmej sto in sto mask s človek nij mogel nobene dobro v očeh obdržati, — vse se je menjalo. Tu se je hudo mušni harlekin zastonj trudil, da bi skozi svoje lastne noge ušel, a uže je bila na njegovem mestu rdečelična Gorenjka, tako srčno nemšk kramljajoč, da je Pavliha moral nad njo razpeti svojo „omrelo“. Se ve, da nij vedel, da pod to „raševino“ živi trda Nemka. A kaj se tam-le pri vhodu vrši? Kakor v panji mrgoli vse tam; tako hude so pridne bčeče, ko za ušesa ven tirajo nepovabljenega gosta, katerega je privabil sladki duh medú. Res, tudi tu se nekaj tacega godi: oj ti ubogo revče! Brez „pravic“ je hotelo sladko veselje uživati — trot mej bčelami, ali zmota njegova bila je velika. Prelahak je bil, njegova dobra dela istega večera nijsa odvagala njegove nemške smelosti, — vržen je bil h krivičnim: kamenajte ga! In šel je, Pavliha ga zaničljivo pogleda in Zulu-Kafri, mej katerimi je samo Cettewaya z „leierkastnom“ manjkal, so mu dali spremstvo; jaz pa bi rad vedel, kako je on po tem izgledal, ko je prespal svoje „lamentationes felis“.

Elegantna je bila letos „Sokolova“ maskerada, krasna kar se tiče mask in kar se tiče dekoriranja čitalniških prostorov. Mask se bile večinom dragocene, posebno ženske, samo karakterističnih mask se je precej pogrešalo, neprimerno veliko je bilo pa nemaskiranih gospodov, kateri običaj se leto za letom bolj razširja. Dekoracija čitalniških prostorov je bila letos originalna, predstavljajoča nekako razjedeno obzidje. In kakor vsako leto, tako se je zopet letos pokazalo, kako tesne prostore ima naša čitalnica. Dvorana je bila načačeno polna, pristranske sobe tudi, v restavraciji pa trudni tudi za drage novce ne bi bil dobil prostorčka, kjer bi se odpočinil. In to do ranega jutra.

„Sokolova“ maskerada pa je imela tudi nenavadnega in odličnega gosta v svojej sredi. Deželni predsednik g. vitez Kallina je ob 9. uri zvečer počestil maskerado sè svojim počodom; Črnogorec se mu je predstavil in opozarjal ga na posamne maske; g. Kallina se je o vsem prav pohvalno in zadovoljno izrazil meneč, da kaj tacega bi se on ne bil v Ljubljani nadejal. Videlo se je, da je bil res iznenadjen, kar dokazuje tudi njegovo izredno dolgo boravljenje v čitalniški dvorani.

R—ski.

Domače stvari.

— (Gospod S. Ogrin) mladi naš slikar, — slovenskemu občinstvu znan po svojih slikah v „Zvonu“, — ki se je dozdaj izobraževal v Benetkah, preselil se je, kakor smo izvedeli, dné 1. t. m. v Florenco, da bode tam, kjer je — izvzemši Rim — največ slikarskih umetniških del vseh italijanskih mojstrov in šol

